

یه که مین ترپه عاشقانه کانی دلم، (57) نامه ی فروغ فروخزاد بو شاپوری هاوسه ری ... ئه نوهر حسین (آ. بازگر)

((ئه گهر نه گریامایه ده خنکام، هیچ شتیك قه ره بووی
ته نیایی رۆحم ناکاته وه له ده فریکی خالی ده چم و
له گۆماوه کاندایه ده وای نامه ی گه وه هردا ده گه پریم))
(نامه ی فروغ بو شاپور پاش جیابونه وه)

من ده پرسم ده بی چ سحریك له پشت ئه همیه ت و
گرنگی ئه م کتیبه وه نامه کانی فروغه وه هه بیته، که
ئه سلنه خه ریکه ئه م فورم و نامه نویسه
ئه سه ریکی نامینیته و ته له فۆن مه سچ و ئیمیلا و
فاکس، سحری نهینی و مانه وه ی نامه عاشقانه کانیان تا راده یه کی زۆر بی کاریگه ر کردوه.
ره نگه به شیکی نهینی ئه و سحره، عشقیکی جاویدانی بووبیته به تایبه تی ده گمه نه و
زۆریش ده گمه نه له کۆمه لگای خۆره لاتیدا له پاش جیابونه وه ی ژن و بیاویک، رایه له یه کی
په یوه ندی بمینیته بو عه شق و خۆشه ویستی ته نانه ت بو هاوڕیبه تیش له کاتی کدا له ناو
بونیادی خیزانیشدا ئه م عه شقه ده ستناکه ویته که (فروغ) بو (شاپور) ی هاوسه ری
لیجیابونه وه ی ده بریبه ...

گه ر ئه وه ش بزانیین مومکین نییه یه کی که له نامه کان درۆبیته، یان به درۆ نوسرابن، ئه وه ش
به و ده لیله ده سه لمینم که فروغ خۆی ده لی "هه رگیز نا کریت ناوه رۆکی شیعی ریک و ناخی
ئینسانه که (شاعیره که) لی کجودابن گه ر وابوو بیگومان راست نییه و درۆیه کی گه وره یه"
سه د ده رسه د ئه م دیره ی سه ره وه پی ده چیته روحی فروغ له ناو نامه کانییدا هه میشه
ئاماده گیان هه بیته له کاتی کدا وه کو نوسه ری کتیبه که ده لی ئه م نامانانه هه ندیکیشان پاش
جیابونه وه ی (فروغ و شاپور) نوسراون.

بیگومان ئه م نامانه زۆریان له ژیر ترس و له رزیکی عاشقانه دا نوسراون و پی ده چیته توشی
زۆر ده رده سه ری بووبیته، ئه وه ش شاره وه نییه که (سحری گه وره یی عه شق له
نهینه کانی دایه و وه کو به ختیار عه لی ده لی "هه ندیک نهینی ناوترین، هه ندیک نهینی
ده تکوژن..!")

به لام پیناچیته که مترین نهینی مابته لای فروغ و ته نها ئه وه ش که فروغ ده کوژیته
نهینه کانی ژبانه ... بۆیه ده لیته:

"کاتی که ده بینم ده توانم سه رچاوه ی ئاسه واریک بم و بوونیکی پووچم نییه، کاتی که
هه سته که م به شتی که وه به ستر او مه ته وه و زۆرم خۆشه وه یته ئه و کاته هه ست به ژبان
ده که م"

عشقی ئه زه لی فروغ بو شاپور هینده قووله هه میشه وایلی کردوه فروغ له نویسه
هه رنامه یه کدا چه ندین وشه ی جوان و په خشان و شاعیرانه بنوسیته و بلیته:

"ئهو هونهره بو دۆزهخ، كه بيهويّت من له تو بكات، من هونهرم بئ بووني تو ناويّت"
دهلئ "حهز دهكهم ئه وهنده بچووك بيمه وه هيّندهى بالندهيهك ئه وكات بفرم و بيم بولاي تو!"
يهكيكي تر له جاويدانى نامهكانى فروغ رهنگه ئه وه بيّت ههميشه ههوليداوه له تراديسيون
و دابوونهريته تهقلیدی و سوننهتیهكان دهرياز بيّي و بچيتهوه بهگژ ئه و عادات و نهريته
كوئانهدا ئه مهش وايكردوه. فروغ له خيزانهكهى جياوازتر و تهنا نهت له زور روهوه له و
سهردهمهدا پيش كوّمه لگاگهشى بكهويّت.
ئهو خوئ دهلئ "من چهندهم ههز به وهيه به پيچهوانهى برپارو نهريت ياساو باوهري
خه لکيه وه رهفتار بکه م.."

من ههميشه بير له وه دهكه مه وه كه هه رچوئيكه ده بيّت ههنگاويك له ئاستى شته
ئاساييهكان بلنדר بنيم، من ئه م ژيانه ماندوکه رو پر کوّت و بهندهم خوشناويّت..!"
گه ر له خهباتى سياسيدا و له کارى نهينيديا ناوى نهيني بو ئاشکرا نه بونی شانەکانى
ريکخستن بيّي، كه ههميشه به شيكه له كلتورى ئيران و ولاتانى تر، له عيشقيشدا دهكريّت
هه مان شوّرش به رپا بکريّت، به لام له ژيرئو ناوه نهيني و فورمه عاشفانهدا كه فروغ
پيشنيارى دهکات بو شاپور تا عه شقه كه يان ئاشکرا نه بيّت، بويه له نامه يه کدا ده لئ: شاپور
وه لامى نامه که م به ناو نيشانى مالى خو مان مه نوسه، چونکه منداله کان وه رى ده گرن و
ده يکه نه وه له سه ر زه رفه که بنوسه (...) نيشانهى (x) دا بنئ.

عشقى فروغ بو شاپور هيّنده گه وره يه، ئه و شه وهى كه فروغ خه ريكي نوسيني نامه که يه
بو شاپور چرا که له ژير ده ست ده ردينن، به لام فروغ ده ست له نوسيني نامه که هه لئاگريّت
له تاريکيدا ته واوى دهکات.

"روانيکى پر له سوّزى تو، يهک ده ست گو شيني تو، ماچيکى تو، به سه بو ئه وهى له هه موو
شتيک بئ نياز م بکات. من به وانه پي ده که نم که به خته وه رى له پول وپاره ده بنيته وه و
ده يانه ويّت بيده ن به روومدا..!"

ته نها نيگايه کى شاپورو ماچيکى، حياکيه تيکى گه وره ده خو لقي نيّت، هه موو ئه و نيازانهى که
به ده ر له شاپور دينه پيشئ به تالا ده کاته وه، لای فروغ عشقى شاپورو خو شه ويستی خون
بينن ئاينده و گه وره يى شاپور.. عشقى سورياليه تا رادهى سه رو په رستن، هيچ نياز يک
نييه بتوانئ بئ نيازى بکات، هيچ ئه لته رناتيقيک نييه بو ئه م عشقهى فروغ بو شاپور،
بيگومان ئه وهى که ئاگريکى له ناخى فروغدا جو شداوه شو رشيکى به رپا کردوه، به ته نها فروغ
نييه، به لکو عشقى شاپورو چا که کهى ئه وه و خودى فروغي شه دان به و راستيه ده نيّت بويه له
نامه يه کدا بوئ ده نوسيت: "من تو م زور خو شده ويّت، نهک له به ر ئه وهى ها وکاريم ده که يت،
نهک له به ر ئه وهى چاوت ليّمه، نهک له به ر ئه وهى که پارهم ده ده يتي نا په رويز له به ر ئه وهى

له وه گه يشتوم تو چا کيت و که س ناتوانيت گه وره يى رو حى توئ هه بيّت.."
عشقى فروغ بو شاپور له ته مه نى (16) ساليه وه ده ست پي کردو ئيلهاميکى گه وره يى له ژيانى
فروغدا ليکه وته وه خودى فروغي شه دان به و راستيه دا ده نيّت، که شاپور چه نده که سيکى
خو شه ويست بوه بوئ و چ کار يگه ريه کى له سه رى هه بوه ته نا نه ت که له ته مه نى (21)
سالي شدا ليک جو دا بو نه وه سه ره رايى ئه وهى فروغ له نامه يه کدا بوئ ده نوسى.

"من به بيست و يهک ساليه ته مه نه وه به ئه ن دازهى ژنيکى (6-70) ساليه پير بووم"
هه رله نامه يه کى تر دا ده لئ:

"داخ که ئيتر ناتوانم درؤ له گه لا خو م بکه م، من زور ته نيام ئه مرؤ، له ئاوي نه ته ماشاى
خو م کرد، وا ورده ورده له سيماى خو م ده ترسم، ئايا من ئه و فروغه ي جار انم؟ ئه و فروغه

که له به یانییهوه تا شهو بهرامبهر به ئاوینه دهووستام و خوی بههزار جور دهگۆری و دلش پیی خۆشبوو.. "

تا دهنوسیت

"تۆ ده زانییت که من بیجگه له تۆ کهسی ترم نییه، بی لهوهی که هیواردارم روژیک له روژان بتوانم قهره بووی بکه مهوه، چاره ریی نامهی تۆم، ئاره زووم خۆشبهختیه، خۆشم دهویتی. ماچت دهکه م."

(نامه کانی بهر له ژیا نی هاوسه ری)

ریگا ناده م سوکایه تی به (خوا) که م (په رویز) بگریت

ته نها له ماوه ی که متر له سی مانگدا، و بهر له ژیا نی هاوسه ری فروغ (17) نامه ی دورودریژ بو شاپور دهنی ریت.

میژووی نامه کان زور له یه که وه نزیکن، ناوه روکی نامه کان هینده ئاگرینن ناخی ئینسان دههه ژینی، وشه کانی ناوی پرن له ته لیسمی ئه ویناوی و عشقی جاویدانی، که له وه ده چیت هه ر کامیان له پاش خه یال و ئه ندیشه و گریانیک ی زور نوسرابن.

نامه کان نامه ی ساده و ئاسایی نین، له نیوان دوو عاشقدا. نامه کان نامه ی دلاری نیوان کور و کچیک نین، به لکو خه یال فراوانی فروغ و عشقی ئه به دی بو شاپور وایکردوه نامه کان بینه په خشانیک ی نمونه یی و دوکیۆمینیکی میژووی بو ئه وه ی که فروغ چهنده تامه زرۆی عشقی شاپورو پی گه یشتنی بوه.

شهوانه به ده م خه یالی شاپوره وه، روژی کردوته وه هه میسه گه راوه، بو دۆزینه وه ی جوانترین مرواریه کانی دلی ده ریا تا له دوو توپی نامه کانیدا له ئیخه ی شاپوری بدات. ئه و هه رگیز له نوسینی نامه کانی و قولی ناویان، بی تاقهت نابیت وشه کانی (په رویز گیان، خۆشه ویست) ئه وه ش ده لاله ته که عشق لای فروغ له و په ری دیه که ئیتر هه رچی ناخی خۆیه تی، خستویه ته دوو توپی نامه کانیه وه رهنگه فروغ هه مان هه ستی ئه حلام مستغانمی هه بی ت که له رو مانی (ژاکره جسد) دا ده لی "تۆ له ناو هه موو نوشتیکاندا، جوانترینیان بویت"

ئهمه هه قیقه ته و خودی فروغیش دانی پیدا دهنیت و له یه کیك له نامه کاندایه ده لی ت: له به یانییه وه تا کو ئیستا سه رقالی بی نه و به رده ی شه ری ماله وه م، ئه وه نده گریاوم، که هیشتا چوانم ده کزیته وه، په رویز ره خنه م لی ده گرن که بوچی هینده نامته بو دهنوسم... چرا که یان بر دم ئیستا چی بکه م.. پاش شه ریکی سه خت و دژوار، پاشماوه ی نامه که ت بو دهنوسم، ئه ویش له تاریکیدا.. تا ده لی "په رویز گیان گه ر ئه م شتانه بو تۆ نه بی ئه ی بو کیی بنوسم، کی ئاماده یه گو ی له م هه موو سکالا یانه بگریت، چ که سیك به سه ته ملیکراوو بی تاوانم ده زانی... !!

به مشیویه ئه وه ی که فروغ دلی پیی بگریته وه و بتوانیت، وه ی بیبیه خشی ت و بو ئاینده بو ی بژی و به ئومیده وه لی بروانی و به قیبه گای خوی بزانی ت و هه ست بکات ئه و له پی ناو ئه ودا دروستبوه، بو یه ده بی ت هه موو تالی و ناخۆشیه کانیش قبولبکات و ئاساییه و زوری ش ساده یه که هه ر له پی ناوی ئه ویشدا ده بی بمریت.

باوک و دایک و خۆشک و براکانی و جگه له (پوران) ی خوشکی، زور بو ی خراپ بوون. به شیویه که فروغ ده لی "هه ست ناکه م هیچ که س منی بویت له م ماله دا. هیچ که س دلی به من بسونیت و به ئه رکی خوی هه لسی ت. جگه له پورانی خوشکم، به لکو هه رچی هه لده ستیت، هه ر خۆپه سه ند و زوربلی و زالمن. هه میسه له پی لاندان دژی من، ته نانه ت

له سه ر ونبونی مقهستیك يهك سه عات پرسیارو هینان و بردنیان له گه ل کردوم، مه گه ر من مقهسته كه م شار دۆته وه؟ یان فرۆشتمه، من خۆم مقهستم ههیه، به لām فایده ی چی هیرشیان کرده سه رم و دۆلابه كه یان شكاندم.

تواناكانی فروغ هه ر له و كاته وه، هه ستیپه كریت، كه چ توانایه كی له راده به ده ری هه بوو له ته مه نی (17) سالیه وه وه هه ر ئه وه ش وایكرد له میژووی ئه ده بی و شیعر ی نویی ئیراندا وه كو ئه ستیره یه كی گه شاوه و دیار سه یر بگریت و خودی نامه كانی شی بو شاپور ئه و واقیعه ده سه لمینیت.

فه لسه فه یه ك له ژیا نی نوسه راندا هه یه، كه پیده چیت بو فروغیش راست بیت. "همنگوا ی كاتی له دونیا تیگه یشت كه زانی ده ریا، چیه، ئه لبیرتۆ مۆرافیش كه په ی به ئاره زوو برد، حه لاجیش ئه و رۆژه ی خوا، هنری میلیرش كه له سیکس و بۆدلیر كه له نه فره ت و هه له كردن تیگه یشت، به لām پیده چیت.

فروغیش وه كو (سلفا دۆر دالی) ئه و كاته له عشق و خۆشه وستی و ژیا ن تیگه یشت، كه سه ره رای هه ژاری و نه بوونی، به لām شاپوری هه لبژاردو هه زاران جار شاپوری قبولكردو خوی به قوربانی كرد سه رئه نجام ئه وه ی مایه وه، نامه كانی فروغ بوو، وه كو سامانیکی گه وه بو ئه ده ب و شیعر و عشق و گه وه یی خودی فروغ.

به لām هه رگیز پیناچیت، فروغ، هه ستی كریت، رۆژیک نامه كانی ده بنه، سه رویدی زمانی گشت نوسه ران و شاعیران و عاشقاندا وه كو سه رمایه یه كی رۆشنیری و مه عریفی گه وه سه یریان ده كریت.

ئه و هه رگیز نه یزانی، ئه و جورئه ت و عشقه پاك و گه وه یه ی كه هانیدا ئه م نامانه بنوسی، و شاكاریك ده خولقینیت و له ئیستادا به چه ند زمان ده خویندریته وه و ته نها شتیك كه بو فروغ مایه وه، گه وه یی بوو كه هه رگیز هیچ عاشقیك وا راستگۆیا نه نه داوه و عشقستانی نه خولقاندوه.

بیگومان رهنگه ئه وه ش دیریک بیت له دیره كانی ناو نامه كانی فروغ، كه دواتر میژوو ئاشكرای بكات وه كو چۆن (قان كوخ) له كاتی خۆیدا به براكه ی وت "رۆژیک دی، تابلوكانم له نرخی ژیا نی خۆم زیاتر بكه ن... !

بیگومان هه ر وا ده رچوو. بۆیه ده رئه نجام نامه كانی فروغیش هه ر ئه وه یه كه پوران و کامیار لیی به هره مه ند بوون و ئه و رۆژه یه كه نامه كانی فروغ، به قه ده ر عشقه كه ی نرخیان هه یه.

گه ر مروف دیقه ت بدات، له یه كه مین نامه ی فروغ بو شاپوردا، ده لی "رازیم... رازیم" دیاره مه به ستی هاوسه رییه و له نامه ی دووه مدا بۆی ده نوسی (ئومییدی ته واوم هه یه كه تۆ ده بیته هی خۆم..) من بو خۆم هه میشه داوا ی یارمه تی له خوا ده كه م، تۆش هه ر وابه، له سیه مین نامه دا، دلێ گه وه ی فروغ هینده به كوله بو مه عشوقه كه ی ته نها له به ر ئه وه ی نه چۆته لای فروغ داوا ی لیبوردن له شاپور ده كات...)

ئه مه ش گه وه یی فروغ ده سه لمینیت بو شاپور.

به لām له وه لām ی یه ك نامه ی شاپوردا بو فروغ ده نوسی:

" تۆ به كچیکی به نرخی ده زانم، به لām بۆچونیکی باشم به رامبه ر به ره گه زی مینه نییه، من نیوان ئه و خۆشه وستییه ی كه تۆ به من ده لیت و من به تۆی ده لیم زۆر ده بینم...)

به لام فروغ ئه م قسانه ی شاپور ناکاته بیانوو ته نانه ت لیشیان دلگران نابیت، ئه وه شی به و پیه ی (برسیتی سۆز، ههستیکی هینده سامناک و به سوویه، تا به شیوهیه که له شیوهکان له ناوت دهبا، بهردهوام له ناخیشه وه داتده وه شیئیت ... !!

برسیتی سۆزی فروغ بو شاپور، به شیوهیه که، له وه لامی ئه و دلره قیه ی شاپوردا دهلی: "شاپور پیم دهلین ده بی فه رامۆشت بکه م ناتوانم.. من بویه زیندوم ته نیا بو ئه وه ی، له گه لا تۆدا بزیم..)

گه وره یی فروغ له م دیره دا ده رده که ویت که به شاپور دهلی "دایکت نه فره تی لیکردویت که من بئیت، له به ره ئه وه ی تۆ (8) ساله کچیکت خو شده ویت، ماوه یه که له مه و به ر داویانه به شوو، ئیستا جیابونه ته وه چاوه رپۆ ده کات تۆ بیهینیت، ئه گه ر چی من بروانا که م چیتر ئاسه واریک له عشقی رابردوو له دلی تۆدا مابیت، گه ر وانیه تۆ ده توانی لای ئه و کچه به خته وه ربیت، به لام دلنیا به که نرخی ئه م فه رامۆشکردنه گیانی منه، له به ره ئه وه ی کاتی ده مر، ئه وسا تۆ ده توانیت به راستی برۆا بکه ییت، که فه رامۆشم کردیت، به بی تۆ ناتوانم ته نانه ت یه که چرکه ساتیش بزیم من ئیستا تۆم زیاد له هه رکاتیکی تر خو شتر ده ویت و وا هه ستده که م جگه له تۆ ناتوانم که سی ترم خو ش بویت...

نیچه ی فه یله سوفی هیزو پیاوکاتیکی که عشقی سالومی بوو دایکی نیچه وتی: ئه م ژنه ته نیا سی ریگا له به رده می کوره که مدا داناوه یان هیانی، یان خو کوشتن، یان شیئبوون بیگومان سالومی شوی به نیچه نه کردو شیئبوو، داویش خو ی کوشت، به لام عشقی فروغ له کاتیکی ده گاته دوا پله، سه ره رای توندی نامه که ی شاپور ئه وه ی که کچیکی تری خو شده ویت، به نیازه بیهینیت ئه و دهلی تاکه ریگا که له فه رامۆشکردنی تۆ بو من دیته کایه وه نرخیه که ی گیانی منه، له م نیوه دا، هاوپه یه ندیه کی گه وره هه یه له نیوان نیچه و فروغدا پیده چیت هه ر عشقی شاپوریش بیت فروغی گه یانده ئه م چاره نوسه.

وه کو پیشتر باسمانکرد فروغ هه میشه دژی سوننه ت و تقالیدی کۆمه لگای داسه پاو بوو، به لام به ناچاری له یه کیکی له نامه کانیدا له شاپور ده پارێته وه، که مه رجه کانی باوکی قبولا بکات ئه گه ر نا" من و تۆ ناچارین بو هه میشه له یه که جیا ببینه وه..).

با هه ر کورو کچیک له م ولاته دا بیهینه پیش چاوی خو یان گه ر خو شه ویسته یه کی به چه شنی عشقی فروغ و شاپوریان هه بیت و باوک و دایکیان نارازی زه ماوه ندیان بن چ ده قه ومیت.. هه ر بویه فروغ چاوه نواری ئه وه ی کردوه باوکی به زه ماوه ندی ئه وان رازی نییه هه ر بویه له نامه ی داها تودا ده نوسیت" په رویز به و شیوهیه ی که مه زه ندم کردبوو باوکم رازی نییه"

هه ربویه فروغ ناچاره مل بو سوننه ته کانی کۆمه لگای بدات و له م باره یه وه، له گه لا دایکی و دواتریش له گه لا باوکی قسه بکات مل بو داواکانیان بدات و له په رویزی شاپوریش بپارێته وه که به دلی باوکی بکات ئه گه ر نا عشقه که یان شکست دینیت، تا له یه کیکی له نامه کانیدا ده نوسی. ئه وان چیان ویست تۆ فبولی بکه. باشه.. ؟ ته نها له به ردلی من، چونکه هیچ ریگا چاره یه کی ترمان نییه، ئه گه رچی من ده زانم دایک چیه که سویدیکی له هه سه ت و سۆزی نه بینم؟ ئیستا وه کو دۆژمنیک ده بیینم، به هه موو هیزو توانایه وه ده یه ویت ئازارم بدات.

جاریکی تر ده گه ریمه وه سه ر په یه وه ندی نیچه و فروغ له وه دا که هه ردووکیان ده گه ریڻ به دوا ی خوا یه کی حه قیقیدا که مرۆقی بالا (سو په رمانه).

لای نیچه سوپهرمان یان مروّقی بالآ کهسیکه به دواى نه‌مریدا ویله، گهرکورتیش بیّت به‌هه‌مان شیوه فروخیش ده‌گه‌ریت به‌دواى کهسیکدا که خوش به‌ختی کات، بوى بزى و بوى بمریت تاکه کهسیک که فروغ قه‌ناعه‌تى پی بکات په‌رویزى خوشه‌ویستیه‌تى، بویه دواچار ده‌گاته حه‌قیقه‌تى ره‌هاو ده‌لی "من ده‌توانم بی ده‌نگ بم که قسه‌و جوینه‌کان به‌سه‌رمندا بباریت، به‌لام هیچ کاتیگ ریگا ناده‌م سوکایه‌تى به (خودا) کهم (په‌رویز) بکریت که توی، ئیتر ئه‌و کاته کاریگ ده‌که‌م، که شیت بن و بکه‌ونه هاوار "ئهمه‌ گه‌وره‌ترین و راستگوترین ئیعترافی فروغ بو خوشه‌ویستی که ده‌یگه‌یه‌نیته ئاستی (خوا) که فروغ له زوربه‌ی نامه‌کانیدا له کۆتایدا به وشه‌ی (خوا) کۆتایی پیه‌یناوه هه‌میشه له په‌رویز ده‌پارپیته‌وه که دوعا بکات.

به‌لام پیده‌چیت په‌رویز بو فروغ خواى حه‌قیقی بیّت و مروّقی بالآو (سوپه‌رمان) نیک که نیچه له ئیراده‌ی هیژدا ده‌بیینی لای فروغ په‌رویز بیّت و دواچار دان به‌وه‌دا ده‌نیّت که ریگا نادات سوکایه‌تى به (خوا) کهی (په‌رویز) بکریت که ئه‌و کهسه دایک باوکیشی بن.

بو ته‌نها یه‌کجار له نامه‌ی ژماره (10) دا فروغ زور دلره‌قانه ده‌لی "په‌رویز ئهمه دوایین نامه‌یه که بوّت ده‌نوسم سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که وتوته" ناتوانم ئه‌و ماره‌بییه بده‌م که باوکت داواى ده‌کات تا ده‌لی "بریارمداوه که فه‌رامۆشان بکه‌م بیگومان له‌م دنیا گه‌وره‌یه‌دا کهسیک ده‌دۆزمه‌وه که گوئ به‌سۆزو هه‌ستم بدات و قه‌درم بزانیّت و جگه له‌مه‌ش، ئه‌گه‌ر من ئیوه‌م له‌کیس چوو ئیوه‌ش له بری دلێکتان له‌ده‌ستداوه که ترپه عاشقانه‌کانی له هیچ شوینیکی تر نادۆزنه‌وه بو هه‌میشه مالتاوا ...)

به‌لام خوشبه‌ختانه دواى ئه‌وه‌ی شاپور نامه‌یه‌کی بو ده‌نوسیت، فروغ له نامه‌ی ژماره (11) دا ده‌لیت "من کاتیگ ته‌واوی دلآ و روح و هه‌سته‌کانم پیشکه‌ش کردویت بیگومان چاوه‌رپی خوشه‌ویستی و هه‌ست و سۆزی زۆرترت لی ده‌که‌م تا ده‌لی "من شه‌ره‌ف و ئابروم زیاد له هه‌موو شتیکی دی خوشتر ده‌ویت ..".

"له‌به‌رخاتری تو ئاماده‌م چاو له هه‌موو شتیگ بیۆشم به‌خته‌وه‌ری ژیانم له‌گه‌لا تۆدا له سه‌روی هه‌موو شتیکه‌وه.

"په‌رویز من توّم (1.000.000.000.000) و ئه‌وه‌نده‌ی دنیا خوشده‌وی (1.000.000.000.000)

" (1.000.000.000.000) ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان ده‌تپه‌رستم و ستایشت ده‌که‌م. " به‌مشیوه‌یه سه‌ره‌رای قبولآ نه‌کردنی مه‌رجه‌کانی باوکی له‌لایه‌ن په‌رویزه‌وه، به‌لام فروغ دیسان ئاماده‌یه بیپه‌رستی، (ئهریک فرۆم) پیناسه‌یه‌کی جوانی هه‌یه بو (ئومید) و ده‌لی "هه‌موو کات ئاماده‌بوون بو ئه‌و شته‌ی که له‌دایک نه‌بوه"

ئهم پیناسه‌یه سه‌رتاپای ژیانى فروغى داگرتوه و هه‌میشه ئاماده‌گی تیداوه له پیناو ئه‌و شته‌ی که هیشتا له دایک نه‌بوه، به‌لام ده‌کریت ئاماده‌گی بو بکریت.

بویه فروغ به دنیا بینیه‌که‌ی هه‌مان قسه‌ی (مارکس) ی سه‌لماند که ده‌لی "ئامانجی به‌شه‌ر ده‌بی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا بی له‌سه‌ر هیژه په‌نه‌انه‌کانی خو، نه‌وه‌کو به ده‌سته‌پیان و که‌له‌که کردنی که‌لوپه‌ل و سامان بیّت"

فروغ جگه له‌وه‌ی هه‌میشه بو ئاینده ده‌ژیا، ئاینده‌یه‌ک که ئه‌و ده‌یخواست ته‌نها په‌رویز بیی به‌هاوسه‌ری ئه‌و به به‌ده‌سته‌پیانى په‌رویز هه‌موو شتیگ له دایک ده‌بی، به‌لام هه‌رگیز پاپه‌ندی سامان نه‌بوو، به‌لکو تاکه شتیگ سه‌رمایه‌یه‌ی ره‌مزی ئه‌وا بوو عشقی په‌رویز بوو، هه‌میشه ده‌یویست ئه‌و ده‌رگا په‌نه‌انانه بکاته‌وه که خرابوونه سه‌ری و زۆرجار ته‌نها

له‌نامه‌کاندا داوای ئه‌وهی ده‌کرد؛ په‌رویز تکایه ئه‌م شتانه‌مان به‌سه (کومباریک، میزیک، په‌رده و قوماش ته‌پله‌کی دارین، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی دارین، قاپ و که‌وچک و چه‌تالا و مه‌نجه‌لا). به‌مجوره فروغ وه‌کو عشق بو په‌رویز ده‌ژیا جگه له‌وه هیچی تری نه‌ده‌ویست فروغ ئه‌وه‌نده عه‌زاب ده‌کیشی و دلێ واناسک بوته‌وه ئیدی به‌رگه ناگریت، بویه له نامه‌یه‌کدا ده‌لی " بو که‌سیک بمری که ئه‌و بو تو تای لی بیته " ئه‌گه‌ر نه‌متوانی باش بزیم مه‌رگم هه‌لبژاردو تو هه‌رگیز سه‌رزه‌نشتم نه‌که‌یت، چونکه وه‌ختی مروفت سه‌رچاوه‌ی ژیانی له ده‌ستدا ناچاره بمری وه‌ختیک مردم، ئاسوده ده‌یم، ئاسوده، ئه‌مه داوین نامه‌ی فروغه پیش به‌هاوسه‌ربوونی له‌گه‌لا په‌رویزدا که پرن له ره‌نجو ئازادی عه‌شق و راستگویی، به‌لام نامه‌کانی به‌شی دووهم که بریتین له داوای پیکه‌ینانی ژیانی هاوسه‌ریه‌تی بزانی چیان تیدایه.

(داوای پیکه‌ینانی ژیانی هاوسه‌ریتی)

به‌شی دوومی کتیبه‌که ته‌رخانکراوه بو ئه‌و (22) نامه‌یه‌ی که فروغ له‌پاش ژیانی هاوسه‌ری بو شاپوری نوسیوه و ژماره‌ی نامه‌کان له‌به‌شی یه‌که‌می سه‌رده‌می عیشقاندا زیاترن و پرن له‌عشق و خوشه‌ویسته‌یه‌کی ناگرینانه له‌مباریه‌وه ته‌نها پاش ئه‌وه‌ی یه‌ک روژی له پرویز دوور ده‌که‌ویته‌وه فروغ بوی ده‌نوسیت " روژیکه، هه‌سته‌که‌م تو له‌پالما نیت و گویم له‌ده‌نگت نییه و ناتوانم وه‌ک بونه‌وه‌ریکی به‌خته‌وه‌ر خویم له‌باوشی تودا بشارمه‌وه، هه‌ر ئه‌و بیره بو ئازاردانم به‌سه...

ئه‌م ده‌رپرینانه‌ی فروغ ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت که عشقیکی کاریگه‌ر له‌ناخیدا بووه.

فروغ پیده‌چیت ته‌نها داوای تاکه ئامانجیک که‌وتبیت، ئه‌ویش عشق و خوشه‌ویستی شاپور بیت.

له‌مباریه‌وه هه‌مگوا‌ی ده‌لی " گرنگ ئه‌وه‌یه مروفت ئامانجی راسته‌قینه‌ی ژیانی خو‌ی بزانیته.

ئه‌گه‌ر چی له‌مباریه‌وه روداوه‌کانی نامه‌ی ژماره (2) ی ئه‌م به‌شه کۆمه‌لیک ئه‌گه‌رو گومان دروسته‌کات، که‌فروغ، شاپور ناچار ده‌کات پاش ماوه‌یه‌کی که‌م بو کارکردن و په‌یداکردنی پاره دووربه‌که‌ویته‌وه له‌پینا و بزایی ژیاندا.

به‌لام هه‌ر زوو فروغ ده‌نوسی " شاپور بگه‌رپوه به‌خوا من به‌رامبه‌رت وه‌ک مه‌ریک ملکه‌چ ده‌که‌م، بمبوره گه‌ر ببومه هوی سه‌فه‌رکردن و ره‌نج و ئازاردان بو شاری (ئابادان)

دواچار دوری شاپور واده‌کات فروغ داوای گه‌رانه‌وه بکات بیاریته‌وه.

کتیب له‌زۆربه‌ی نامه‌کانی فروغدا وجودی هه‌یه ئه‌مه‌ش بو ئه‌وکات و سه‌رده‌مه ره‌نگه شتیکی گه‌وره‌بیت، له‌کاتی‌کدا ئیران له‌دوخیکی تایبه‌ندا بووبیت ژیانی فروغ و شاپوریش زۆرباش نه‌بووبیت.

له‌نامه‌ی ژماره (5) دا فروغ زۆر به‌توندی وه‌لامی نامه تونده‌کانی شاپور ده‌داته‌وه، ئه‌مه‌ش دیالوگیکی تایبه‌تی نیوان دووعاشق بیت، چونکه له‌دواچاردا فروغ ئه‌و ناکوکیه‌ی نیوانیان وا وه‌لامده‌داته‌وه.

" من خویم به‌قه‌رزاری تو ده‌زانم و به‌خته‌وه‌ری خویم له‌بوونی تودا ده‌بینمه‌وه... "

تا ده‌لیته: " من ئه‌رکی ئه‌خلاق‌ی خویم ئه‌نجامداوه، داوین پاکم و بی خه‌وش به‌تو دراوم ده‌لی " هیچ که‌س مافی ئه‌وه‌ی نییه پیم بلی (به‌دره‌وشت)... من هه‌رگیز توشی گونا‌هه نه‌بووم باوه‌رم پیکه به‌خودا درۆت له‌گه‌لا ناکه‌م...)

چه ندین نامهی ئهم به شه تاییه ته به گومانی شاپور له فروغ که خیانهت و ناپاکی له گه لدا کردبیت بویه همیشه فروغ دهیه ویت قه ناعهت به شاپور بکات که خیانهتی نه کردوه و (فه ریدون) یش که جیگهی گومانی شاپوره، فروغ ته نهها وه کو هاوړی خوی ناوی ده بات.

گومانه کانی شاپور له فروغ له زۆربهی نامه کاندایاره بیگومان گومان و غیره کردن زۆرجار نهک رودای ژیا نیسانه کانه، به لکو غه ریزه یه کی گه وری ناو خودی ئینسانه، به لام ده کریت ئهم تیروانینه یان ده رئه نجامی عشق و خوشه ویستی بیت.

یان زالبونی کلتوریکی پاسیف و کونخوازانه بیت یانین بو گه یشتن بیت به یه قینی گومان، ئهمه ش راستی ده ردی دلای شاپوره دوا جاریش هر ئهم غه ریزه و گومانه نه کاره ساتیک ده قه ومی، واده کات فروغ و شاپور لیکجودابنه وه لیردا ناکریت قسه له سه ره له سوکه وت ره فتاره کانی فروغ ئه کرین به رامبه ره گومانه کانی شاپور، ئه گه ره چی له نامه کاندای فروغ زۆر به شیوه یه کی رون گه ورییی عشق خوی بو شاپور ده بریوه، به لام له وه لامی نامه کانی شاپوردا ناتوانریت هست بهو عشقه بکریت و ناتوانریت وه لامه کانی شاپوریش ره تکریته وه، چونکه سه رئه نجام هیچ کامیان بو ئه بهد بو یه کتری نازین و پاش چه ندین عشق و نامهی گه وری بو همیشه داده برین، ئهمه ش کاره ساتی عشقه، که ئیدی جوانیه کان له به رچا و نامینیت و گومان و خیانهت جیگه یان ده گریته وه.

ئهم گومان و خیانهته دریزه ی هیه تا ده گاته نامه کانی دواترو فروغ دهیه ویت به شاپور به سه لمینیت که خیانهتی نه کردوه، بویه ده لیت " گه ره رۆژیک له رۆژان خیانهتم لیکر دیت، حه قی خۆته پارچه پارچه م بکه یت "

به لام سه رئه نجام شاپور قه ناعهت به وه دینی که فروغ خیانهتی کردوه، به لام نهک هیچ به رامبه ری ناکات، به لکو پردی په یوه ندی نیوانیشیان نابچریت.

بیگومان زۆرجار عشق پره له زیاده رویی و دروستکردنی سیکرو ئه فسانه ی گه وری وه کو ئه وه ی فروغ ده لی " گه ره له تو جیا بمبه وه خۆم و ده کوژم.. وا نه زانی درۆت له گه لدا ده که م، من همیشه هی تو ده بم، به لام دواترین په یوه ندی نیوان ئهم دوو که سه نهک وانیه، به لکو گومان و خیانهت گشت خوشه ویستی نیوانیان شکستپیدینیت سه رئه نجامیش که س خوی ناکوریت و فروغیش بو همیشه هی شاپور نابیت.

به لام ره نگه ئهمه ش له وه وه سه رچاوه ی گر تیبیت فروغ له کات و ساتی هه لچونی عشق بو شاپور وردو درشتی شته کان نوسیوه، که ئهمه ش یه کی که له سیفاته جوانه کانی نامه که و کتیبه که، که زۆر راستگویانه و عاشقانه شته کانی نوسیوه.

به لام له نامه ی ژماره (22) ی ئهم به شه دا، سه ره تاکانی شکست عشقه که یان و لیکجودابونه و یان به دیار ده که ویت که شاپور ده لی " له مال مه چۆره ده ره !
(نامه کانی پاش جیا بونه وه)

ئالسان قالنتان ده لی " جیا بونه وه رویه کی دی خوشه ویستی وشکستیش رویه که ی تری شه ی داییه " بیگومان جیا بونه وه ی فروغ و شاپور هه رچه نده له روی واقیعه وه رویدا، به لام رویه کی دی خوشه ویستی نیوانیان بوو تا ئه و راده یه ی له هه مووکاتدا شاپور ئاماده گی هیه یارمه تی فروغ بدات و فروغیش هه همیشه داوای هاوکاری شاپور ده کات.

بو نمونه هر له یه که م نامه دا (فروغ) ده لی " گه ره ده توانیت هاوکاریم بکه یت، بو م بنوسه .. به وه یوایه ی رۆژیک بتوانم قه ره بووی چاکه کانت بکه مه وه، به لام شاپور بوچونیکی جیاواز تری هیه له باره یه وه، به بوچونی من هه مان تیروانینی (فیکتور هوگو) ی هیه که بو (جولیات دروی) خوشه ویستی نوسیوه وه ده لی " خوشه ویستی چه ند نه زۆکه که له وتنه وه ی

وشه‌ی (خۆشده‌وێت-ناکه‌وێت) چه‌ندیش به‌پیت و له‌بن نه‌هاتوه که‌هه‌زاران ریگه‌ی تر بۆ وتنه‌وه‌ی هه‌مان وشه‌ هه‌یه.

شاپورو هاوکاریه‌کانی ره‌فتاره‌کانی ده‌رئه‌نجامی ئه‌و قسه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌یه، به‌بی ئه‌وه‌ی چه‌مکه‌کانی خۆشه‌ویستی دووباره‌ بکاته‌وه که له‌زۆر ریگای تره‌وه ئه‌م خۆشه‌ویستییه بۆ فروغ ده‌ربریوه، هه‌ر بۆیه فروغ ده‌نوسیت:

"راسته‌ به‌روکه‌ش من ئیتر ژنی تۆ نیم، به‌لام تۆ ده‌زانیت، خوداش ده‌زانیت که‌هیشتا هه‌ر هی تۆم"

ئه‌و قسه‌یه‌ی هوگۆ، جولیات و کاره‌کانی شاپور به‌رامبه‌ر فروغ واده‌کات فروغ دان به‌گه‌وره‌یی شاپوردا بنیت بۆیه ده‌لی "به‌ره‌وانییه بۆ تۆ له‌مه‌ودوا من که‌سێکم که‌نابی تۆ دۆستایه‌تی بکه‌یت، مرۆف هه‌میشه به‌رامبه‌ر به‌چاکه‌ چۆک داده‌دات"

بۆیه ده‌رئه‌نجام ئه‌وه گه‌وره‌ترین راسته‌یه که‌فروغ زۆر راستگۆیانه، ده‌یدرکینیت و دانی پێداه‌نیت ئه‌مه‌ش بۆ خۆی گه‌وره‌یه.

ئه‌حلام مستغانمی ده‌لیت "ئه‌و کاته بزانه که‌شه‌یدایت، که‌ره‌فتاره‌کانت دژ به‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆتن.

فروغ عاشق و شه‌یدا، به‌لام ره‌فتاره‌کانی ده‌رئه‌نجام ئه‌وی گه‌یانده، کاره‌ساتیک که‌دژی عشق و به‌رژه‌وندیه‌کانی بوون.

ره‌نگه گه‌وره‌ترین هه‌له‌ش ئه‌وه‌بی که‌خۆی ده‌لی "بۆ من که‌ناپاکیم له‌گه‌ل عشق و خۆشه‌ختی خۆمدا کرد، چ سزایه‌ک له‌وه شایسته‌تره له‌م حاله‌تی که‌ئیستا هه‌یه.

ئه‌و به‌رده‌وام ده‌بیته له‌سه‌ر داننان به‌هه‌له‌کانی خۆیداو ده‌لی "نازانم چ هه‌یزیکێ سه‌ر سه‌خت و ناقولا منی کیشایه‌ ناو ئه‌م کیشایه‌وه؟ بۆ ئه‌م کاره‌م کرد؟ هه‌یچ نازانم من ریژی تۆم نه‌زانی"

تا له‌پاشکۆی شیعی (گه‌رانه‌وه) دا ده‌لیت:

"ئیستا ده‌زانیت چه‌ندم خۆشه‌وێت و چه‌نده په‌شیمانم... له‌ره‌فتاری رابردووم زۆر شه‌رمه‌زارم"

تا له‌کوته‌یدا ده‌لی "ته‌نها هاورییم به"

خوینده‌وه‌ی (57) نامه‌ی فروغ بۆ شاپور، جگه له‌وه‌ی به‌دۆکۆمینتیکی ئه‌ده‌بی و ئه‌ده‌بی نامه‌کاری گه‌وره داده‌نریت له‌هه‌مانکاتدا ده‌رخستنی پنته تاریکه‌کانی عشق و ژبانی فروغ و شاپوره، به‌لام "په‌شیمانی دووهم هه‌له‌یه ده‌یکه‌ین، چونکه فروغ ئیدی هه‌موو شته جوانه‌کانی له‌دستداو هاوسه‌ریه‌تی گه‌وره‌ی شاپوری له‌ده‌ستدا، بۆیه سه‌رئه‌نجام ته‌نها شتی که‌داوای ده‌کات (هاوریته‌یه)

به‌لام ئه‌وه فه‌لسه‌فه‌ی عشقه که "خۆشه‌ویستی هه‌موو جار خۆی دووباره ناکاته‌وه" بۆیه عشق شاپور بۆ فروغ، هه‌میشه وه‌کو یه‌کمجار نییه، کاتی که‌خیانه‌ت، هه‌موو شته‌جوانه‌کان ده‌شیوینی.

من ده‌لیم گه‌ر فروغ تا ئیستاش بمایه هه‌ر ئه‌م دیره‌ی ده‌وت "داینپێده‌نیم، که‌شتیک سه‌رکه‌وتنم تیادا به‌ده‌سته‌ینا، به‌لام هه‌رگیز له‌بیر چونه‌وه‌تا سه‌رنه‌که‌وتم"

یه‌که‌مین ترپه‌ی عاشقانه‌کانی دلم، یه‌کیکه له‌جوانترین ئه‌و کتیبانه‌ی له‌لایه‌ن شه‌یدا سه‌لاح و روئوف بێگه‌رده‌وه به‌کوردیه‌کی زۆر جوان وه‌رگێردراوه جیگه‌ی ده‌ستخۆشیه له‌بلاوکه‌راوه‌کانی رادیوی نه‌وايه

نامه‌یه‌کی فروغ

به ره ژيانی هاوسه ری

په رویزه کهم ..

ئه گهر وشه کان بیان توانیا به راستی مانای خویان بگه یهن، ئه وسا منیش به ئاسانی ده متوانی پلهی شادی و به خته وه ریمت بۆ دیاری بکه م، چ به خته وه ریبه که له مه مه زنتره؟

ئایا بوونی خودی تۆ به تنیا به خته وه ریبه کی گه و ره نییه بۆ من؟

ئایا ژيانی له گه لا تۆدا ئه و په ری ئامانجی من نیه؟

من داوات لیده کهم، تۆ که ئه مه نده باش و میهره بانیت، ئه وهی تیپه ری فه راموشی بکه یت. مه گهر رابردوو جگه له ده ردو ئازار شتیکی تری بۆ وه به ره ئناوین؟ ئیدی بۆچی بیر له رابردوو بکه ینه وه وه هم دیسان له به ره ئه وه له لانهی کردوو مانه، ئازار بچیرین. من ئیستا له هه موو ئه وه به سه ره اتانه دا شتیکم له یاده و بیرم نه چوو ته وه وه ئه ویش عه شقی تۆیه. عه شقیک بۆ من له هه واو هه تاو پیویستتزه.

په رویزه .. من دان به وه دا ده نییم که به هه له دا چووم و بئ هۆ تۆمه تی بئ وه فاییم دایه پالت، به لام تۆ بۆ خۆت باش ده توانی سه باره ت به من دادوه ری بکه یت، وه ختی بارودۆخی منت له به رچاو گرت، ده رک پیکردنی مه سه له که ت بۆ ئاسان ده بی و تیده گه یت که من هیچ گونا هیکم نه بووه و نیمه من هه میشه خۆشم ویستویت ته نانه ت پاش نووسینی ئه وه نامه یه ش به هه مان شیوه له دلما مابوویت. من و تۆ هه ردوو کمان تووشی کۆمه لیک هه له بووین و پیویسته هه ردوو کیشمان دلما گه وره بی و ئه و رابردوو فه راموش بکه ین.

تۆ چیت له من ده ویت .. ئایا هه ست و سۆزه بی کۆتاییه که ی من له داها تودا ئاسو ده ت ناکات، من هه میشه ئاواتم خواستوو تاکو هاوسه ریکی میهره بان و وه فاداریم و هه م دیسان هیوام خواستوو که هاوسه ره که م به رانه رم راستگۆ میهره بان بئ له نامه کانی دوایمدا تیده کۆشم ئه و شتانه ی که له هاوسه ره که می چاوه ری ده که م، بۆت راقه بکه م و تۆ به ئه رکی خۆت ئاشنا بکه م، ئه گهر ئاشنا نیت و بۆ خۆیشم داوای شتی وات لیده که م.

په رویزه ئیمه پیکه وه ژیانیکی خۆشمان ده بی پیویسته تۆ ئه گهر له پیناوی منیشدا بوو بی، هه ول و تیگۆشانی زیاتر بکه یت.

دلنیا به له وهی هه موو ره نج و ماندو بوونیکت شیای قه ره بوو کردنه وه یه، وه ختی توانیم پاداشتی ئه و ره نجانه ت ده ده مه وه.

په رویزه پیویسته تۆ باوه ر به م راستیه به ئینی که یه که مین و دوا بین و عه شقی منیت و زیاتر له هه میشه خۆشم ده ویت و به خته وه ریت ئه و په ری ئاره زومه، ده ته وئ باوه ر بکه و، ده شته وئ مه یکه، خۆت له وه ئازادیت.

خوات له گه لا فروغ

وه لامی نامه که م یان بۆ خۆت بیبه ره به ریوه به رایه تیبه که ی رۆژنامه ی (ته ره قی) و بیده ره سیروس، یان به پۆست بینیره له سه ر زه رفی نامه که بنو سه به ریوه به رایه تی رۆژنامه ی (ته ره قی)، رۆژنامه ی ئاسیای لاو، ئاغای سیروس به هه من ناوی خۆشت له ژیره وه بنو سه، پیویستی به نازناو نییه، به لام من بۆ خۆم واده زانم که شیوازی یه که م باشتر بی و زووتر به ده ستم ده گات.

1329/5/18

(نامه ی فروغ دوا ی ژیان ی هاوسه ری)

په رویزگیان نازانم بۆچی نامه م بۆ ناووسی، زۆر بی تاقه تم، ئیستا نزیکه ی (6) رۆژه که ها تووم و هیچ هه والت نازانم، هیوادارم ته ندروست بیت، من و کامیش خراپ نین، به لام من

خۆم نازانم بۆچی ماوهیه که ئه وهنده بێزارم، له وه دهچێ که چیت بهرگه ی هیچ شتی که نهگرم، ئه وهنده بێ هیژو ماندووم که به بچوکتربین ناخۆشی له ژیانم تیر ده بم، ئه وه ی له هه موو شتی خراپتره تو له لام نیت و نازانم به چ شیوهیه که خۆم ئارامبکه وه، په رویز بێ سه برانه چاوه ریپێ هاتنه وهت ده که م، هه ربه و شیوهیه ی که بۆم نووسیت بریار واپوو که ئه مرۆ کتیبه که م چاپ بێ به لام له وه دهچێ تووشی گرفت بویتن و له هه ر حاله تی کدا شه ممه که ی دی هه تمه ن چاپ ده بێ.

په رویزه که م من له ته نیایی زۆر بێ تاقه تده بم و له هه موو خراپتر نازانم بو ئه وهنده له داها توو ده ترسم، هه سستی کی ناخۆش به رده وام نیگه رانم ده کات و نازانم ناوی چی لێ نیم، له وه دهچێ که کاره ساتی کی خراپم له ری دا بی ت، هه می شه خۆم له به ر هه ره شه ی مه ترسیا ده بینم و هه سته ده که م مرۆقی کی به ده به ختم، چونکه رۆحم شیوا وه ده ماره کانم لاوازی بوون په رویزه که م، نازانم چیت بو بنووسم، تو که فه رامۆشت کردووم و ئه سلهن نامه م بو نا نووسی، به لام هیوام ئه وه یه که له هه رکوی بیت شادو به خته وه ر بی، ئه وه بۆم گرنگ نییه که نامه ی زۆرم بو بنووسی، گرنگ ئه وه یه که منت بویت و ئه وه ش بزانی که منیش خۆشم ده وێ.

په رویز گیان، دوینی شه وه که ی کامی له گه لا (کلورو فه ره یدون) و مندالانی تر دا چوو بوو بو یان ه ی شاره وانی و به کور تیه که ی کاتی گه راپیه وه زۆر شادمان بوون چونکه بو خۆت ده زانی که له وئ که ل و په لی یاری کردنی مندالان زۆره و بریارم دا وه هه ندی جار له گه لا منداله کاندایه بینیم بو ئه وئ، چونکه له ماله وه که سی که نییه یاری له گه لدا بکات و وه ختی کیش ده چێ بۆلای دایه، له بری یاری کردن زۆرانیازی ده که ن و ئه وه هیچ باش نییه. په رویزه که م، من له باو کم زیز بووم و چیت له گه لی ئاشت نا مه وه، چونکه ئه و خۆشی ناویم و له وتنی هیچ قسه یه کی ناشیرین له پشتی منه وه در یعی ناکات. منیش بریارم دا وه که به هیچ شیوه یه که نه یبینم و تا ئیستا نه مبینی وه هیوادارم هیچ کات ناچار نه بم ببینم.

په رویز گیان خۆشم ده وێ و چاوه ریپێ هاتنه وه تم.

فروغ

31 تی

(نامه ی فروغ پاش جیا بونه وه)

په رویزی نازیزم، هیوادارم باش بیت، ئه م نامه یه ت له رۆما وه بو ده نووسم، سه فه ره که م خۆش بوو، هه موو ریگا که له بری تو دا بووم و نیگه رانی کامی بووم، تکایه زووتر برۆ بو تاران با ته نیا نه بی ت. ئیره شاری کی زۆر گه وه و ئاپوره یه و من لای هاو ریپیه که م ژور یکی باشم په ی دا کرد، نامه ی در یژت بو ده نووسم، ناو نی شان ی خۆم بو نووسیت.

ماچت ده که م

په رویز گیان به و ناو نی شان ه ی خواره وه زوو نامه م بو بنووسه، له باره ی کامیه وه بو دایکتی بنووسه زۆر ئاگاداری بی ت، په رویز به خوا زۆر ناسازم، ئیستا که ماشینه که ده یه ویت بروات ئه م کار ته م بو نووسیت تا له حال م ئاگادار بیت، جاری کی تر ماچت ده که م.

ئیداره ی دارایی به رویز شاپور

ناو نی شان ی من no 25/20

Iran. Ahvaz

Roma. via caldeini

*یه که مین تر په عاشقانه کانی دلم

www.kurdistan.net.org

15-11-2005 21:56 به کاتی ناوهندی ئه وروپا

*ئا: کامی، شاپور، عومران سه لاج

*و: ره ئوف بیگهرد و شهیدا سه لاج، چاپ، 2005، قه باره 236 لاپه ره له بلاوه کراوه کانی

رادیوی نهوا.

*ئه و سی نامه یه له ناو کتیبه که وه وه رگیرا.